

Всѹе Именея
Вий вѣнецъ за насъ,
Нимфитѣ до нея
Пуцатъ на Орфея
Арфата безъ гласъ.

Трѣбва, момне драга,
Любовний огънь
Отъ насъ вечъ да бѣга,
За наша облага
Той да е на вѣнь.

Трѣбва да истине
Туй чувство у насъ,
Въ млади ни години
Трѣбува да мине
Тозъ ударъ възъ насъ!

Тжй сждба искала!
Тя сама ни сля,
Рай ни бѣ създала,
А днесъ вѣвъ провала
Цакъ ни хвърля тя.

Търси утѣшенъе
Вѣвъ друго сѣрдце;
Забрави ме мене!
Туй люто мжченъе
Къмъ гробъ ме влече.

Нъ прости ме, момне,
Да мразишъ не дѣй, !
Твой другаръ те помни
И вѣвъ пѣсни скромни
Скрѣбъта си ще лѣй.